

FIAT 126 (1972-2000)

Opis rodziny:

Samochód Fiat 126 zdobył sobie szczególne miejsce w polskiej motoryzacji. Jest obecny na naszym rynku od połowy 1973 roku, tzn. od czasu rozpoczęcia jego montażu w Fabryce Samochodów Małolitrażowych. Model ten należał do segmentu rynkowego A, co wynika z jego wymiarów gabarytowych i wielkości zastosowanego silnika.

Na rynku włoskim samochód typu 126 pojawił się rok wcześniej (we wrześniu) i był tam produkowany do 1979 roku. Następne wersje pochodziły już z polskich fabryk. Pod względem technicznym pojazd ten był rozwinięciem konstrukcji wcześniejszego popularnego modelu Fiat 500 Nuova. Zachowano ogólną koncepcję pojazdu lecz wprowadzono nowe nadwozie, a większość zespołów mechanicznych została zmodernizowana.

Do napędu samochodu zastosowano czterosuwowy, dwucylindrowy silnik chłodzony powietrzem, który zabudowany był za tylną osią pojazdu. Pojemność skokową silnika zwiększono do 594 cm³.

W połowie 1977 roku FIAT przeprowadził pierwszą większą modernizację samochodu. Do najbardziej istotnych zmian należało zastosowanie silnika o pojemności skokowej zwiększonej do 652 cm³ oraz wzmocnienie hamulców. Zmiany w nadwoziu to nowy wystrój tablicy rozdzielczej oraz nowe zderzaki wykonane z tworzywa sztucznego.

W grudniu 1984 roku wprowadzono do produkcji zmodernizowany model samochodu 126 znany pod nazwą „face-lifting”. Zastosowano w nim nowe zderzaki o bardziej obłych kształtach, lepiej dopasowanych do zarysu nadwozia. Wnętrze samochodu również poddano gruntownej modernizacji.

Jesienią 1987 roku, na Salonie Samochodowym we Frankfurcie nad Menem odbyła się oficjalna prezentacja samochodu 126 Bis. Zmienione nadwozie typu hatch-back zachowało dotychczasowe wymiary. Trzecie drzwi ułatwiały dostęp do bagażnika za tylnym siedzeniem, wygospodarowanego dzięki poziomemu układowi cylindrów silnika. Nowy silnik chłodzony cieczą powstał w wyniku gruntownej modernizacji dotychczasowej jednostki napędowej. Objętość skokowa wzrosła do 704 cm³.

W styczniu 1990 roku w OBR SM „Bosmal” rozpoczęto prace nad konstrukcją kabrioletu opartego na zespołach 126p FL, a w połowie 1991 roku przystąpiono do małoseryjnej produkcji tego modelu.

W 1991 roku zakończono produkcję wersji Bis, a jego następcą został model Cinquecento.

Następna większa modernizacja samochodu 126 nastąpiła w 1994 roku. Zewnętrzne poszycia nadwozia otrzymały złagodzone krawędzie, widoczne zwłaszcza na pasie przednim, pokrywie bagażnika, błotnikach przednich i na bokach, na których zlikwidowano dolne poziome przetłoczenia. Wprowadzono nowe listwy boczne oraz kratki wlotu powietrza do komory silnika. We wnętrzu samochodu zmieniono zestaw wskaźników, wykładzinę tablicy rozdzielczej, osłonę dźwigni zmiany biegów oraz zastosowano koło kierownicy z modelu Cinquecento. Lusterko zamontowano w narożniku okna drzwi i wprowadzono mechanizm jego regulacji od strony wnętrza. Istotną zmianą było zastosowanie elektronicznego układu zapłonowego.

Kolejna modernizacja popularnego malucha miała miejsce pod koniec 1996 roku, a wynikała z zaostrożenia przepisów w zakresie ochrony środowiska. Najistotniejszą zmianą było zastosowanie trójfunkcyjnego katalizatora, umieszczonego w tłumiku wydechu.

We wrześniu 2000 roku produkcja samochodu typu 126 w Polsce została zakończona. Ogółem wyprodukowano 4 671 586 sztuk, z czego we Włoszech powstało 1 352 912 egzemplarzy.